

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/62/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117209796
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4117209796.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Metodova 8, IČO: 35697270, zastúpený: Bobák, Bollová a spol. s.r.o., advokátska kancelária so sídlom v Bratislave 821 02, Dr. VI. Clementisa 10, proti žalovanému: E. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., V. XXX/X, o zaplatenie sumy 496,68 eura istiny s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 21. decembra 2017, č. k. 19Csp/112/2017-67, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o zamietnutí zvyšku žaloby a výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Nitra (v zmysle § 12 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ ako súd prvej inštancie) rozsudkom zo dňa 21. decembra 2017, č. k. 19Csp/112/2017-67 (ďalej len napadnutý rozsudok) rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 106,68 eura, spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 18.12.2015 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

1.2. Vo zvyšku žalobu zamietol.

1.3. Žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

2. Zistil, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 2.5.2015 Zmluvu o poskytovaní verejných služieb č. L nedeliteľnou súčasťou ktorej boli VPP, na základe ktorej vypožičal žalovanému SIM kartu, ktorá umožňovala využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom a SIM karte bolo pridelené číslo: XXXXXXXXXXXX. Na základe Dodatku z rovnakého dňa, žalobca odpredal žalovanému mobilný telefón Samsung P. sX white za zľavnenú kúpnu cenu 130 eur, ktorého maloobchodná cena bez zľavy bola 520 eur a pre prípad nedodržania zmluvných podmienok, bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 390 eur. Žalovaný neuhradil žalobcom vystavené faktúry za poskytnuté služby vo výške 106,68 eur (fa. č. XXXXXXXXXXXX na sumu 6,77 eur splatnú dňa 30.6.2015 a fa. č. XXXXXXXXXXXX na sumu 99,91 eur splatnú dňa XX.X.XXXX), preto mu žalobca zaslal Pokus o pokonávku zo dňa 28.9.2015, v ktorom mu stanovil lehotu na zaplatenie dlžnej sumy v lehote do 17.12.2015 a uplatňoval si aj zmluvnú pokutu. Žalovaný dlžnú sumu žalobcovi v s ním stanovenej lehote neuhradil, preto sa žalobca obrátil so žalobou na súd a v tomto konaní si uplatňoval sumu 496,68 eur, ktorá pozostáva z neuhradených služieb vo výške 106,68 eur a zo zmluvnej pokuty vo výške 390 eur, čo predstavuje rozdiel medzi skutočnou predajnou cenou mobilného telefónu 520 eur a žalovaným uhradenou zľavnenou kúpnu cenou vo výške 130 euro.

3. I keď zákon výslovne neupravuje obmedzenia pri dohodách o výške zmluvnej pokuty, túto je však potrebné posúdiť i z hľadiska právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv. Ustanovenia o spotrebiteľských

zmluvách majú povahu osobitných ustanovení voči ustanoveniam, ktoré v 8. časti upravujú jednotlivé typy zmlúv.

4. Súd konštatoval, že nijako nepopiera význam zmluvnej pokuty a ani jej dojednanie, ale treba dbať aj na skutočný zmysel a cieľ inštitútu zmluvnej pokuty, ako inštitútu súkromného práva zvlášť pri osobitne chránených spotrebiteľských vzťahoch. Žalobca ponúkal žalovanému svoje služby ako spotrebiteľovi prostredníctvom štandardnej zmluvy, ktorú má vopred pripravenú a v ktorej spotrebiteľ nemôže zmluvné podmienky ovplyvniť. To platí aj pre zmluvnú pokutu, ktorú žiada zaplatiť žalobca od spotrebiteľov v paušálnej výške, bez ohľadu na to, o aké zmluvné porušenie pôjde a hrozba pokuty existuje pri akomkoľvek porušení, takže zmluvné pokuty neobchádza ani aspekt neurčitosti (...ak poruší niektorú z povinností...).

5. Pri zmluvnej pokute musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstojí v rámci súdnej kontroly neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, pretože podmienky, za akých žalobca dohoduje zmluvnú pokutu v štandardných zmluvách, podľa názoru súdu, poškodzujú spotrebiteľa. Celková výška dojednanej zmluvnej pokuty (390 eur) mala predstavovať rozdiel skutočnej predajnej ceny mobilného zariadenia (ktorú však žalobca nijakým spôsobom nezdokladoval) a kúpnej ceny, ktorú žalobca dobrovoľne a na základe vlastnej úvahy so žalovaným dojednal (130 eur) a v takejto výške bola v rozpore s dobrými mravmi ako všeobecne uznávaným správaním sa v spoločnosti, a teda v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná, a je ju potrebné považovať za absolútne neplatnú aj v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu súd žalobu v časti zmluvnej pokuty zamietol.

6. Na základe uvedeného došiel k záveru, že žaloba je dôvodná iba z hľadiska nároku žalobcom poskytnutých a žalovaným neuhradených služieb vo výške 106,68 eur, ako aj v časti úrokov z omeškania podľa ust. § 517 ods. 1, 2 OZ a nar. vl. č. 87/1995 Z.z., a to odo dňa 18.12.2015, ktorým dňom sa žalovaný dostal s plnením do omeškania, keď v Pokuse o zmier bol vyzvaný zo strany žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy v lehote do 17.12.2015. Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodne podanú zamietol.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, a keďže žalobca sa domáhal sumy 572,20 eur (istiny vo výške 496,68 eur + úroku z omeškania z tejto sumy vo výške 5,05% za obdobie od 18.12.2015 do dňa rozhodnutia súdu - do 21.12.2017 predstavuje sumu 75,52 eur) = 100%, a keďže súd mu priznal sumu 117,51 eur (istinu vo výške 106,68 eur + úrok z omeškania z tejto sumy vo výške 5,05% za obdobie od 18.12.2015 do dňa rozhodnutia súdu - do 21.12.2017 predstavuje sumu 10,83 eur) = 20,54%, potom od úspechu žalobcu je potrebné odpočítať jeho neúspech v rozsahu 79,46%, a potom celkový úspech je na strane žalovaného v rozsahu 58,92%. Žalovanému však náhradu trov konania nepriznal aj za použitia čl. 17 CSP, pretože mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

8. Zistený skutkový stav súd prvej inštancie právne posúdil podľa ustanovení § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 1 a 2, § 544, § 545 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, a ust. zák. č. 351/2011 Z.z.

9. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti (zmluvná pokuta s príslušenstvom) a náhrade trov konania podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, došiel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Poukázal na ust. § 297 písm. b/ CSP a podmienky rozhodnutia bez nariadenia pojednávania. Prvou takouto podmienkou je jednoduchosť právneho posúdenia veci. Táto podmienka spočíva v predpoklade jednoduchoosti, resp. jednoznačnosti posudzovanej veci. Ďalším kritériom je nespornosť tvrdení strán. Toto kritérium vychádza z predpokladu efektívneho uplatňovania inštitútov procesného útoku a obrany stranami sporu. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalovaný napriek poučeniu sa k žalobe nevyjadril, t.j. nevyužil prostriedky procesnej obrany. Ak mal teda súd za to, že skutkové tvrdenia strán sú nesporné, mal vychádzať z tvrdení žalobcu, žalobe zo dňa 24.03.2017 v plnom rozsahu vyhovieť. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie mal nariadiť pojednávanie, keďže podmienky pre aplikáciu § 297 CSP neboli naplnené. Uvedeným postupom teda súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane,

aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Každý účastník má reálnu možnosť ovplyvniť obsah zmlúv o pripojení a ich dodatkov, resp. iných dokumentov. Účastník, ktorý sa rozhodne využívať služby žalobcu má možnosť výberu. V prvom rade sa môže rozhodnúť, či si zvolí program s paušálom, alebo s kreditom. Ďalej má možnosť nastaviť výšku mesačného paušálu, zvoliť si/kúpiť telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu, alebo nie, a pod. Súd pri tom izoloval zmluvnú pokutu od ostatných dojednaní v zmluve, t.j. neprihliadal na benefity, ktoré boli v zmysle Zmluvy č. L. a jej dodatku poskytnuté žalovanému. Uvedenej skutočnosti súd prvej inštancie nevenoval dostatočnú pozornosť, keď v rámci hodnotenia rovnosti postavenia zmluvných strán zohľadnil len zmluvnú pokutu.

12. Súd prvej inštancie ďalej vec nesprávne posúdil z právneho hľadiska, keďže uvedená zmluvná pokuta podľa názoru žalobcu spĺňa všetky požiadavky vyplývajúce z ust. § 544 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení, v zmysle ust. § 544 ods. 1 a 2 OZ.

13. Je nepochybné, že predmetná zmluvná pokuta bola dojednaná v písomnej forme.

14. Žalobca pri vyčíslení zmluvnej pokuty prihliadol na zotrvanie žalovaného v dobe viazanosti od začiatku plynutia tejto doby, čo je v prospech žalovaného. Žalovaný si svoje zmluvné povinnosti neplnil od mesiaca máj roku 2015. Od samého začiatku zmluvného vzťahu neuhrádzal faktúry za riadne a včas poskytované služby. Žalobca sa z toho dôvodu nazdáva, že žalovaný vstupoval do zmluvného vzťahu s nečestným a špekulatívnym úmyslom získať hodnotné telekomunikačné zariadenia za akciovú cenu a využívať služby žalobcu pokiaľ to bude možné, bez úmyslu uhrádzať faktúry, t.j. plniť si svoje povinnosti a zotrvať v dobe viazanosti. Žalobca je toho názoru, že takéto konanie žalovaného hrubo porušuje dobré mravy a poskytnutie právnej ochrany ako v prípade čestného spotrebiteľa by predstavovalo zneužitie tohto právneho inštitútu. Výška zmluvnej pokuty sa postupne znižuje v závislosti od toho, koľko celých mesiacov uplynulo od uzavretia Dodatku do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti.

15. Na základe uvedeného má žalobca za to, že Okresný súd Nitra rozhodol nesprávne, keď nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 390 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 18.12.2015 do zaplatenia zamietol. Uvedené malo dopad aj na rozhodovanie o nároku na náhradu trov, z toho dôvodu žalobca napadol týmto odvolaním aj výrok o trovách.

16. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

17. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18.1. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

18.2. Podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

18.3. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

18.4. Podľa § 297 písm. b/ CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

18.5. Podľa § 300 CSP, na konanie podľa tohto oddielu sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak.

18.6. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

18.7. Podľa § 181 ods. 2 CSP, po úkonoch podľa odseku 1 súd určí, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná, a ktoré dôkazy nevykoná. Súd tiež uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. To neplatí, ak tak už postupoval pri predbežnom prejednaní sporu.

19. Základný rámec práva na spravodlivé súdne konanie, použiteľný pre civilné konanie, je obsiahnutý v článku 6 ods. 1 Dohovoru. Toto právo je podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky implikované aj v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Jednotlivé čiastkové práva, ktoré tvoria obsah práva na spravodlivý proces, je možné vyvodiť predovšetkým z rozhodovacej činnosti ESLP, patrí sem najmä právo na prístup k súdu, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na verejnosť konania a rozhodnutia, právo na rozhodnutie v primeranej lehote a právo na spravodlivé prejednanie veci. V rámci posledne spomínaného práva je možné zdôrazniť princíp rovnosti strán, princíp rovnosti zbraní, princíp kontradiktórnosti konania a právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (bližšie pozri komentár k § 365). (Števček. M, Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1302 s.).

20. Formulácia § 297 písm. b/ CSP korešponduje s formuláciou § 177 ods. 2 písm. a/ CSP, pričom ich spoločnými znakmi sú - jednoduché právne posúdenie veci, nespornosť skutkových tvrdení strán, bagateľný cenový (jeho výška je však rozdielna). Cieľom prvých dvoch znakov je, aby pojednávanie nebolo potrebné nariadovať v zásade v takých sporoch, kde nie je potrebné dokazovanie a nie je nevyhnutné ústne pred súdom prejednať argumenty strán týkajúce sa právneho posúdenia sporu (Števček. M, Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1035 s.).

21. Ak sú skutkové tvrdenia strán sporné, je povinnosťou súdu vyhodnotiť ich pravdivosť na základe vykonaných dôkazov. V sporovom konaní však súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán. Nesporné skutkové tvrdenia si súd osvojí ako zistený skutkový stav, z ktorého vychádza v meritórnom rozhodnutí. To neplatí iba výnimočne, ak existuje dôvodná pochybnosť o pravdivosti nesporných skutkových tvrdení (§ 186 ods. 2) (Števček. M, Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 573 s.).

22. Zákon používa pojmy „nesporné tvrdenia“ (§ 151) a „zhodné tvrdenia“ (§ 186 ods. 2). Oba pojmy sú významovo totožné (Števček. M, Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 573 s.).

23. Odvolací súd preskúmajúc dôvodnosť podaného odvolania žalobcu dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti vykazuje vady v zmysle § 389 písm. c/ CSP, pričom nesprávny procesný postup súdu napíňa dôvod pre zrušenie napadnutého rozsudku aj z dôvodu podľa § 389 písm. b/ a teda, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

24. Odvolací súd poukazuje v prvom rade na podmienky možnosti rozhodnúť súdom bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 ods. b/ CSP v spotrebiteľskom spore, v zmysle ktorých súd prvej inštancie rozhodoval a na ktoré poukázal. Jedným z predpokladov (okrem iných) je absencia spornosti skutkových tvrdení. Prvoinštančný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania s predpokladom nespornosti tvrdených skutočností, ako podmienkou podľa cit. ust.

25. Taktiež poukazuje na to, že v prípade ak žalobca odvodzuje subjektívne právo uplatnené v súdnom konaní na základe určitých tvrdení musí ich aj pre úspech v konaní preukázať. Procesné právo v spore však umožňuje, aby v prípade absencie spornosti skutkových tvrdení (inak povedané ak existujú nesporné skutkové tvrdenia) sa tieto (nesporné) skutkové tvrdenia považovali za pravdivé (bez ohľadu na ich preukázanie) a z takých tvrdení súd potom vychádza a tvrdený skutkový stav tak aj má zistený, čo predstavuje formálny prístup k pravde v spore.

26. Súd musí vo svojom rozhodnutí vychádzať zo stavu, ktorý zodpovedá a) dokázaným tvrdeniam účastníkov konania, b) skutočnostiam, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné a súd o ich pravdivosti nemá dôvodné pochybnosti, c) skutočnostiam, ktoré nie je nutné dokazovať (§121 OSP) a skutočnostiam vyplývajúcim z právnych alebo skutkových domnienok a d) právnym fikciám. Ak žalobca chce byť v konaní úspešný, musí v žalobe uviesť skutočnosti odôvodňujúce ním uplatňovaný nárok a o týchto skutočnostiach je povinný predložiť plný dôkaz (Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 214/2014).

27. Na jednej strane tak možno povedať, že súd prvej inštancie považoval skutočnosti tvrdené žalobcom za zistené, preto rozhodol bez nariadeného pojednávania, na druhej strane, a to možno zistiť z úvah, ktoré súd viedli k zamietnutiu žaloby žalobcu (bod 33 napadnutého rozsudku), že žalobca vo vzťahu k výške zmluvnej pokuty 390 eur (čo mal byť rozdiel skutočnej predajnej ceny mobilného zariadenia a kúpnej ceny, ktorá bola dojednaná), túto skutočnú cenu nijakým spôsobom nezdokladoval, teda nepreukázal tvrdenú skutočnosť. Ak ju súd označil v odôvodnení hoci len ako jeden z dôvodov, pre ktorý zmluvnú pokutu nepriznal, ide celkom určite o relevantnú skutkovú tvrdenie a z neho vyplývajúce možné relevantné skutočnosti. Súd (aj v dôsledku nepredloženia dokladov o skutočnej cene mobilného zariadenia) posúdil výšku zmluvnej pokuty za rozpornú a s dobrými mravmi ,a teda v zmysle § 39 OZ za absolútne neplatnú.

28. Na základe vyššie uvedeného a skutočnosti, že žalobca v odvolaní namietal procesný postup súdu prvej inštancie týkajúci sa podmienok možnosti rozhodnúť bez nariadenia pojednávania odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie (vzhľadom na dôvody zamietnutia v časti zmluvnej pokuty) musel mať pochybnosť o pravdivosti tvrdenia žalobcu v žalobe, že „dohodnutá zmluvná pokuta nie je vyššia, ako výška zľavy, ktorá bola pri predaji mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia žalovanému poskytnutá“ (čl. II žaloby). Ak ale mal pochybnosť o relevantnom tvrdení žalobcu, nemohol považovať tvrdenú skutočnosť za nespornú, a preto ani nemohol rozhodnúť o zamietnutí časti žaloby (ohľadne zmluvnej pokuty) bez nariadenia pojednávania.

29. Ak nemožno považovať skutkové tvrdenia za nesporné, nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania v zmysle § 297 písm. b/ CSP. Ak sa k takémuto nesprávnemu procesnému postupu pripojila odôvodnená námietka strany sporu (v odvolaní) ide o taký nesprávny procesný postup súdu, ktorý znemožnil strane (žalobcovi), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čo zakladá dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku v napadnutom rozsahu.

30. Súd nariadi pojednávanie za situácie (za splnenia ďalších podmienok), ak možno považovať rozhodujúce skutkové tvrdenia za nesporné. Hoci žalovaný (tak ako v tomto prípade) nerozporoval žalobcom tvrdené skutočnosti, ale súd ich zrejeme v dôsledku aplikácie § 186 ods. 2 CSP považoval za sporné, je potrebné poukázať na to, že o sporných skutočnostiach je potrebné vykonať dokazovanie na nariadenom pojednávaní. Súd však dokazovanie na nariadenom pojednávaní nevykonával.

31. Nevyhnutným predpokladom pre rozhodnutie bez nariadenia pojednávania bude zistenie toho, že skutkové tvrdenia strán nie sú sporné, keďže si nemožno predstaviť také rozhodnutie súdu, v ktorom by súd posudzoval sporné skutočnosti bez toho, aby vykonal dokazovanie (Števec. M, Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 658 s.).

32. Pre úplnosť je potrebné poukázať na to, že vyššie uvedené úvahy predpokladajú, že súd považoval žalobné tvrdenia žalobcu v žalobe opodstatňujúce jeho uplatnený nárok za dostatočné a v súlade so zákonnou požiadavkou pre náležitosti žaloby (§132 a nasl. CSP).

33. Súd prvej inštancie v ďalšom postupe môže rozhodnúť bez nariadenia pojednávania za situácie splnenia zákonných podmienok pre taký postup (§ 177 ods. 2, resp. v spotrebiteľskom spore podľa § 297 CSP), alebo nariadi pojednávanie a v zmysle § 181 ods. 2 CSP uvedie, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré dôkazy nevykoná a uvedie svoje predbežné právne posúdenie veci. Na nariadenom pojednávaní tak umožní tej strane sporu, ktorej tvrdenie je sporné (sa považuje za sporné a je relevantné), aby ho preukázala.

34. Pre úplnosť a hospodárnosť v konaní odvolací súd na margo súdom prvej inštancie posúdenej nemožnosti priznať žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu uvádza, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil spotrebiteľský charakter sporu.

35. Odvolací súd ale poukazuje na bod 2.5. zmluvy (vrátane písm. a/ a b/), ktoré konkretizujú povinnosti, porušenie ktorých možno podľa zmluvy sankcionovať zmluvnou pokutou. Uvedené ustanovenie nesvedčí neurčitosti dojednanej zmluvnej pokuty, pretože je v nej vyjadrená povinnosť, ktorej splnenie sa zabezpečuje zmluvnou pokutou a obsahuje aj určitú výšku zmluvnej pokuty. Taktiež je potrebné prihliadnuť na dôvody, ktoré viedli k uplatneniu zmluvnej pokuty a na dohodu o časovej bonifikácii uplatniteľnosti výšky zmluvnej pokuty (upravená v rámcu). Podľa názoru odvolacieho súdu situácia, keď klient prestane plniť svoje povinnosti na začiatku zmluvného vzťahu svedčí o konaní, ktoré nemôže byť preferované na úkor nároku na zmluvnú pokutu, pokiaľ je táto primeraná. Vyslovuje tiež názor (pokiaľ súd prvej inštancie nepríde k inému skutkovému záveru o výške rozdielu skutočnej a predajnej ceny), že zmluvná pokuta vo výške rozdielu skutočnej a predajnej ceny, nie je v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ má zabezpečiť povinnosť platiť za služby (čo je základný prvok obsahu povinností užívateľa služieb) a k porušeniu povinnosti prišlo na úplnom začiatku trvania zmluvného vzťahu.

36. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

37. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

38. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).